

ELŐFIZETÉSI ÁRA:
EGÉSZ ÉVRE . 16.- K | FÉL ÉVRE
NEGYED ÉVRE 4.- K

8.- K

FŐSZERKESZTŐ:
DR. BISCHITZ BÉLA
ÜGYVÉD.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
BUDAPEST, V., SAS-UTCA 20.
TELEFON 108-00.
HIRDETÉSEK mm. SZÁMITÁSSAL DIJSZABÁS SZERINT.

A bányahatóság áldozatkészsége.

A háboru kitörése után nyomban megindult az országos mozgalom, hogy egyrészt a sebesültek ápolását teljesítő Vöröskereszt-Egyesület a megfelelő anyagi erők felett rendelkezzen, másfelől, hogy az itthonmaradt, kenyérkeresőjüktől megfosztott családok szükségét ne szenvedjenek.

Hála a magyar közönség áldozatkészségének, ma már jelentékeny összegek állanak rendelkezésre mind két célra s remélhető, hogy erre a két szent oltárra nemsokára azok is elhozzák megtakarított és nélkülözhető filléreiket, akiknek eddig még nem állott módjukban adakozni.

Azoknak, akiknek módjukban van, avagy idehaza maradtak a harcmezőről, a legszentebb kötelességük, hogy erre a két, egyaránt nemes célra adakozzanak.

Minden szívesen adott fillér kedves, mert igen sokan vannak, akik a családfentartó munkájától, keresményétől megfosztva, inségnek vannak kitéve.

A sebesültek ápolása is rengeteg költséget emészt fel, mert a mai modern, véres háboruban nagyszámmal sebesülnek meg a hazáért harcoló vitézek közül.

Lapunkban már mi hírül adtuk, hogy a nagy tőkével rendelkező bánya- és kohóvállalatok közül egyesek milyen tekintélyes összegeket adtak erre a két szent célra.

Erre azért mutattunk rá, hogy kitüntessük a hazai bánya- és kohóvállalatok hazafias áldozatkészségét.

Hisszük, hogy azok a vállalatok, amelyek eddig még nem adakoztak, a legelső alkalmat fel fogják használni az adakozásra.

Van nálunk igen sok idegen tőkével alapított vállalat, amely busás nyereséget huz a magyar föld gazdagságából. Ezeket a vállalatokat is védi a magyar állam, ezeknek a vállalatoknak is kötelességük, hogy adakozzanak a hazafias oltárra.

De a vállalatokon kívül a magyar bányász-társadalom is meg fogja kétségtelenül hozni a maga áldozatát.

Lapunk mult számában közöltük a budapesti m. kir. bányakapitányságnak lelkes felhívását, amelyben a többi bányakapitányságokat felhívta, hogy az említett két nemes célra fizetésüknek két százalékáról mondjanak le a háboru tartamára.

Mi őszinte örömmel adjuk a budapesti bányakapitányságnak ezt a kezdeményezését tudtul a magyar bányászközönségnek.

Nem is merünk abban kétkedni, hogy a többi

bányakapitányságok egyhangu lelkesedéssel fognak csatlakozni ehhez a mozgalomhoz.

A budapesti bányakapitányságtól helyes gondolat volt az, hogy a bányahatóság, mint szak, adakozzék a nemes célra.

A bányahatóság, amelynek létezését és fontos működését az ország nagyközönsége olyan kevésbé ismeri, helyesen teszi, ha most, ezekben a nagy pillanatokban is dokumentálni akarja létezését és hazafias áldozatkészségét.

Az egész magyar bányamérnöki kar is helyesen tenné a szak érdekében, ha az áldozatkészség terén is testületileg jelenne meg.

A bányahatóság dicséretére válik, hogy itt is egyöntetűen lép föl.

Mi hisszük is, hogy a magyar bányamérnöki karban meg is lenne a hajlandóság, hogy egyöntetű áldozatkészséggel lépjen föl; minden egyes a maga körében meg is teszi a maga kötelességét, de azok, akik a hivatalos vezetést a kezükben tartják, nem tudni, hogy miért nem tesznek kísérletet arra, hogy a magyar bánya- és kohómérnöki kar ezekben a döntő pillanatokban az egész ország előtt imponálóan lépjen föl a maga hazafias áldozatkészségével.

Az állami bányamérnököknek adományukkal nem lenne szabad eltűnniök a pénzügyi tisztviselők tömegében, éppen úgy, mint a magánbánya- és kohómérnököknek a magántisztviselők vagy egyes üzemek tisztviselőikara között.

És hol van a tekintélyes vagyonnal rendelkező Bányász-mérnök-Egyesület?

A Természettudományi Társulat példájára ez az országos egyesület is leteszi, hisszük, a haza oltárára nemsokára adományát.

A magyar bányász- és kohász-mérnökök közül nem egynek neve van fölírva a nemzet vérrel írott történetének lapjaira.

Mi hinni szeretjük, hogy az utódok egy cseppet sem állanak hátrább elődeiknél.

A magyar bánya- és kohómérnöki karnak egyöntetűen kellene eljárni, mint azt teszi a bányahatóság.

Erre természetesen legalkalmasabb alakulat az egyesület. Várjuk is, hogy az egyesület megteszi a maga kötelességét.

A magyar bányahatóság eddig is nemcsak a szaktársadalomban vívott ki magának tiszteletreméltó nevet, országos áldozatkészségével a megbecsülést még inkább fokozni fogja maga iránt.

Nem hisszük, hogy a bányahatóság között, kicsinyes indokokra hivatkozva, lennének olyanok, akik

akaratlanul is megakadályozná, hogy a bányahatóság, mint egy ember, együttesen adakozzék.

A magyar bányahatóság cselekedete a legnagyobb dicséretet érdemli meg.

Reméljük, hogy a magyar bányamérnökök, akik a maguk körében talán már amúgy is lerótták nemzeti adományukat, a bányahatóság egyöntetű cselekvését látva, országos mozgalmukkal, vagy az egyesület útján, szintén megmutatják az országnak a magyar bánya- és kohómérnöki kar régi, hazafias áldozatkészségét.

Visszapillantás a pécsi sztrájkra.

A pécsvidéki bányauzemek rondes menetét ez év folyamán egy nagyobb mértékű munkásmozgalom — sztrájk — zsidbasztotta meg. E sztrájkmozgalom, amennyiben végeredményül főként néhány elbocsátott munkás visszavételét követelte, szimpátikus jellegű volt, azonban kihatása a közgazdaságra és a bányamunkások anyagi helyzetére feltétlenül kárral jirt s a munkásérvés megoldását — amely nálunk sokkal nehezebb, mint a külföldön — egy lépéssel sem vitte előbbre.

Kétségtelen, hogy a sztrájkmozgalom lavináját a hazai szociálista szervezetek indították meg, de kétségtelen az is, hogy aztán azt megállítani képtelenek voltak, sőt a fékező erő teljesen kiesett kezükből.

Lehetetlen be nem látni, hogy a munkáskérdés nem fedi teljesen a szociálizmus lényegét.

A szociálizmus arra törekszik, hogy a munka a tőkével egyenrangú tényezőként ismertessék el s e tényezők örök harcát hirdeti mindaddig, míg a jelen társadalmi szervezet megdőltével, a munkaeszközök társadalmiasítása révén egy új, állítólag boldogabb korszak bajnala hasad az emberiségre. Céljai tehát általánosak és megvalósulhatása beláthatatlan idők végtelenségében vész el. Céljai elérésére egyik hathatós eszköze a bérkérdés napirenden tartása és felkorbácsolása.

Pénze senkinek sem lehet elég, azért még az esetben is, ha különben a helyi megélhetési, társadalmi és kulturális viszonyok a netán alacsonyabb munkabérrel veszélyeztetve nincsenek: a bérkérdés a tőke elleni harcnak mindig állandó gyújtópontját fogja képezni.

Mindkét részről mély belátás és böles nyugalom szükséges ahhoz, hogy a felmerülő jogos kívánságok korszerű kielégítést nyerjenek s ezek biztos elérésére határozott véleményünk szerint egy-egy bérharc provokálása a legalkalmatlanabb eszköz.

A munkáskérdés tárgyalásánál igen nagy hátrányunk az, hogy — sajnos — a mi munkásanyagunk nem oly értelmes, mint az előrehaladt külföldé s az alacsonyabb értelmi nivón álló munkásság nehezebben

tud számolni a körülményekkel és könnyebben heugrik jelszavaknak és megfelelő nagyképűsködéssel elpuffogató hangzatos frázisoknak.

A munkáskérdés elsősorban kenyérkérdés és nem a társadalmi szervezet végtelenbe nyuló esetleges átalakításának kérdése, erre pedig a társadalmi és kulturális viszonyok helyes megerősítése szükséges, vagyis oly öntudatos és magasabb szellemi nivón álló munkásság létesítése, amely a maga életében elérhető cél után, de nem fantasztikus álmok után fog a komoly meggyőződés erejével céltudatosan törekedni.

A munkásság intézményes megerősítéssel egyedül maga, és pedig lehetőleg békés uton vivhatja ki kétségbe nem vont igazait. Meg kell értetni a munkássággal, hogy az erőszakos munkabeszüntetések elsősorban a munkásságnak ártanak s ezt ma már a külföldi angol és francia bányamunkások sem tartják jó eszköznek a munkásság szempontjából, mert a hetekig tartó munkabeszüntetéssel a munkás maga és családja ellen fordítja épp azon fegyvert, amellyel kenyéradója, vagy mondjuk: a tőke ellen óhajtott lesújtani.

A pécsvidéki bányászsztrájk, mint ugynevezett szimpátikus munkabeszüntetés, a legnagyobb mértékben elítélendő, mert néhány munkásnak további állandó munkával való elláthatása címén több ezer munkás és családja szájából vette ki a falatot.

Kétségtelenül tág lelkiismeret kívántatik ahhoz, hogy dolgozni kívánó munkások ártatlan családtagjait sujtunk a megélhetés eszközeinek elvonásával és döntsiünk kétségbeesésbe pár olyan ember miatt, aki különben se a vállalatához, se a munkáskörzethez öröklánccal füzve nincsen és mint saját keze után élő munkás, máshol is, sőt bárhol, tisztoségesen megkeresheti kenyérét.

Egy pillantás a pécsvidéki sztrájk statisztikai adataira, lehetetlen, hogy mélységes elszomorodással ne töltsön el bennünket. Csak két pontot emelek itt ki: elvesztett a munkásság kerokszámában 116,000 munkanapot és ennek megfelelő 411,800 korona, tehát majdnem félmillió korona kereseti összeget.

Kérdés most az, hogy egy kérdéses, mondjuk erkölcsi eredményért lehet-e józan ésszel ily tömegmunkáalkalmat és keresetet kockáztatni és a közgazdasági hatóerők megbénítása által a társadalom egyéb munkásrétegeit, illetve ennek létfeltételeit is megingatni.

Határozott feleletünk, hogy nem, annyivál inkább, mert míg a munkásság saját jólétét irányzó törekvésé intézményesen megalapozva nincsen, minden ilyen erőszakos jellegű mozgalom csak káros lehet ugy magára a munkásságra, mint a közgazdaságra.

Meg vagyunk győződve, hogy a magyar bányamunkások józan belátása előbb-utóbb végérvényesen

SZIVATTYUKAT ÉS MÉRLEGEKET

gyárt mint különlegességet és legnagyobb raktárt tarti épület- és diaphragma-szivattyukban ☒ ☒ Árjegyzék ingyen és bérmentve

Garvenswerke Wien, II., Handelsquai 130

el fogja itélni s ki fogja különbölni lelkéből mindazon törekvéseket, amelyek a bányamunkásság boldogulását csak elodázás, sajnos, ma nagyhangú frázisokkal kívánják, és megtalálja a helyes utat, amelyen létfeltételeit s jövődő boldogulásának helyes irányát megalapozhatja.

Ezt eléri önmaga erejéből és mindenestre az általános eredményeknek nem ad graecas calendas elodázása révén, hanem intézményes társadalmi és kulturális alakulások által.

HAZAI HIREK.

Rendelet. A magyar királyi pénzügyminiszternek 97.749/1914. számú rendelete a vasárnapi munkaszünetnek a bányászati és kohászati üzemekre, az állami pénzverdére, valamint az állami egyedárúságokra és az azokkal összekötött vállalatokra nézve a hadiállapot tartamára való felfüggesztése tárgyában.

Az ipari munkának vasárnapi szüneteléséről szóló 1891. évi XIII. törvénycikk 5. §-ában nyert felhatalmazás alapján megengedem, hogy a bányászati és kohászati üzemeknél, az állami pénzverdénél, valamint az állami egyedárúságoknál és az azokkal összekötött vállalatoknál a hadiállapot tartama alatt az összes munkálatok vasárnapokon és Szent István napján is végeztethessenek és hogy a dohányárusok a hadiállapot ideje alatt a dohánygyártmányok eladását a munkaszüneti napokon is folytathassák.

A moratórium és a gyáriparosok. A Magyar Gyáriparosok Országos Szövetségének igazgatósága Chorin Ferenc dr. főrendiházi tag elnöklésével ülést tartott, amelyen a moratóriumnak újabb fölmerült fontos kérdéseit vitatta meg. Az igazgatóság Herzog Péter báró, Surányi Béla, ifjabb Chorin Ferenc, Hirsch Albert, Fellner Henrik és mások fölszólalása után elhatározta, hogy a Szövetség tagjaiból bizottságot alakít, amely kizárólag a moratórium-kérdésekkel foglalkoznék és ennek az ipari termelés, valamint általában a gazdasági élet folytonossága érdekében való esetleges módosításait előkészítse. A kötéseknek a moratórium-rendelettel való összefüggése, valamint általában a szállítási szerződések érvényessége dolgában Fejyő Miksa dr. referálása alapján beható vita keletkezett, amelyen Fellner Henrik, Schwarz Alfréd, Hirsch Albert, Herzog Péter báró, ifjabb Chorin Ferenc dr., Wolf Ferenc és mások vettek részt. Az igazgatóság elhatározta,

hogy fölterjesztéssel fordul az igazságügyminisztériumhoz és kéri, hogy a szállítási szerződéseknek a vis major kérdésének rendeleti uton való szabályozásától tekintsen el, mert oly egységes rendelkezés, amely minden jogosult gazdasági igénnyel egyformán számolna, különben sem képzelhető el s csak arra volna alkalmas, hogy a jobbizonytalanságot növelje. Viszont a kötéseknek a moratóriummal való összefüggése kérdésében az igazgatóság azt az álláspontot foglalta el, hogy azon kötések dolgában, amelyek még augusztus elseje előtt keletkeztek, amelyekből azonban teljesítés augusztus elseje után következik be, a főforgó kételyek eloszlátása végett rendezetileg mondassék ki, hogy az ezekből folyó szállítások csakis készpénz ellenében teljesítendők.

Kereskedelmünk és iparunk az 1913. évben. Ilyen címmel most tette közzé a budapesti kereskedelmi és iparkamara az 1913. évről szóló jelentését, amely a szokott módon nemcsak a kamara tevékenységéről számol be, hanem összefoglaló képet is ad az elmúlt év gazdasági eseményeiről. A jelentés ismertetésére még visszatérünk.

Dunai hajózás. A Magyar királyi folyam- és tengerhajózási részvénytársaság igazgatósága közli, hogy az áruforgalmat a Regensburg—Passau—Linz—Wien—Budapest—zimonyi Dunaszakaszon, továbbá a Tittel—szegedi és Kálfat—galaci vonalán fűntartja és a rendelkezésére álló hajópark mérvéhez képest annak lehető gyors és pontos lebonyolítására törekszik. A hajófuvardíjak a magyar-osztrák-német darabáruforgalomban nem változtak.

A bevonult katonák és hozzátartozóik figyelmébe! A legkomolyabb, a Haza iránti kötelesség ma számlálhatatlan ezreket hívott katonasorba. A hadvezetőségnek természetesen gondja van arra, hogy a bevonultak kedélyhangulata állandóan emelkedett legyen. Ezt a célt szolgálja azon intézkedés, amely a muzikális legénységet különös kedvezésekben részesíti. A hazafias célra való tekintettel mindazon hangszereket, amelyek katonai egyének címére közvetlenül (esetleg tábori posta útján) küldetnek, 10 százalék engedménnyel árusítja Sternberg Ármin és Testvére császári és királyi udvari hangszergyár budapesti (Rákóczi-ut 60. szám) „Zenepalotájá”-ban, ahol a katonai célokra szolgáló jelzőkürtök, dobok, távszócsövek és rajparancsnokok, valamint tiszték részére szükségelt higienikus szarucsont-jelzősipok szintén engedménnyel vásárolhatók.

Céggjegyzési hírek. Általános Magnezit Részvénytársaság, főtelep Budapest. Az 1914. évi június hó 22. napján tartott rendkívüli közgyűlésnek az a határozata,

LAUFER GÉPGYÁR

Budapest VII.
Palotai-út 1511.
Telefon. 75-40.

Kötélpályák.
Kisvasutak.
Bányakocsik.

mely szerint minden 5 darab, egyenként 400 korona névértékű, bemutatásra szóló társulati részvény 4 darab, egyenként 500 korona névértékű, névre szóló részvényé egyesítettik, továbbá hogy az eddigi alaptőke 2200 darab, egyenként 500 korona névértékű, névre szóló új részvény kibocsajtása által 1,100.000 koronával fölemeltetik, végül az ezen közgyűlés által elhatározott alapszabálymódosítások bejegyeztetlek. Ezen módosított alapszabályok szerint a részvénytársaság alaptőkéje 1,400.000 korona, mely 2800 darab, egyenként 500 korona névértékű, névre szóló, teljesen befizetett részvényből áll. — *Hazai Gépgyár Részvénytársaság* (Sangerhausen-Eisele), főtelep Budapest. *Skoda* Károly lovag, *Simonek* József, *Mrazek* Ferenc és *Steiner* Lipót igazgatósági tagoknak ebbeli minőségük és cégjegyzési jogosultságuk bejegyeztetett. — *Szapáry Kőszénbánya Részvénytársaság*, főtelep Budapest. *Chrambach* Frigyes Károly igazgatósági tag ebbeli minősége és cégjegyzési jogosultsága bejegyeztetett. — *Kő- és kavicsbánya részvénytársaság* Budapest, üzlettelepét VI., Bulyovszky-utca 28. szám alá helyezte át.

Vasiparosok bojkottja. A Vas- és Fémiparosok Országos Szövetsége folyó hó 21-én tartott gyűlésén kimondotta, hogy a szövetség tagjai nem vásárolnak angol avagy francia vas- és acélárúkat, hanem azon cikkeket, amelyeket külföldről szereztek be, ezentul Németországban fogják beszerezni. A Hirmann Ferenc elnöklete alatti gyűlés kimondotta azt is, hogy ezentul csak készpénzért szállítanak és hogy mindaddig dolgoztatnak, amíg egyáltalában csak lehetséges lesz, hogy így a munkásaiknak kenyeret adhassanak.

A szénpiacról. Kölni főkonzulátus jelentése szerint a ruhrmelléki szénpiac általános helyzete június havában nem változott, amennyiben a forgalom ugyanakkora volt, mint a megelőző hónapban. Az üzemet csak itt ott kellett korlátozni. A Rajna vizállása állandóan kedvező volt, minek folytán a vízi úton való elszállítás nagy méreteket öltött. Az egyes szénfajták közül csak a kohószen elszállítása csökkent, de ezzel szemben fűtőszénből jelentékenyebb kivittel mellett a belföldön is több fogyott, mint a megelőző hónapban.

DEUTSCHER BERICHT. INDUSTRIE UND VOLKSWIRTSCHAFT.

Vom Zinkmarkt. *Rohzink.* Der Markt hatte sich mehr belebt, es herrschte im allgemeinen regere Nachfrage. Die Preise erfuhren keine Veränderung, auch hat der Zinkhüttenverband in der am 28. Juli abgehaltenen Sitzung beschlossen, dieselben unverändert zu lassen und den Verkauf für September zu den jetzt gültigen August-Preisen freizugeben, sodass gegenwärtig für unraffinierte Marken für Juli-Lieferung 45 Mark, August und September 45.25 Mark die 100 Kilogramm ab Hütte Oberschlesien notiert wird. Raffinierte Marken liegen 1 Mark für 100 Kilogramm höher. — Auch in England zeigte sich eine leichte Belebung des Geschäftes. Die Notiz in London setzte zu Beginn dieses Monats für ordinary brands mit 21.5 bis 21.7.6 Lstrl. ein und schliesst mit 21.12.6 bis 21.17.6 Lstrl. Der Durchschnittspreis für Juni dieses Jahres betrug für ordinary brands 21.6.0,1 gegen 21.19.9,9 Lstrl. im gleichen Monat des Vorjahres. Im zweiten Quartal dieses Jahres stellte sich der Durchschnittspreis für ordinary brands auf 21.7.3,4 Lstrl. oder nach Methode B abzüglich 20 Mark pro Tonne Fracht 407 Mark ab Hütte Oberschlesien, gegen 23.17.5,8 Lstrl. bzw. 457 Mark in dem gleichen Quartal 1913. — England führte in den ersten sechs Monaten dieses Jahres 56.865 tons gegen 64.129 tons bzw. 61.352 tons in dem gleichen Zeitraum der beiden Vorjahre ein. — Newyork notierte zu Beginn des Monats für Juli-Lieferung 4.95 c. per 1 lb, August 4.97½ c. und September 5.00 c. Die letzte Notiz vom 17. d. Mts. war für Juli 5.00 c.,

August 5.02½ c., September 5.05 c. Der Durchschnittspreis im Juni dieses Jahres stellte sich auf 5.08½ c. gegen 5.17 c. im gleichen Monat 1913 und gegen 7.01¾ c. in 1912. Der Durchschnittspreis im ersten Semester dieses Jahres beträgt 5.22¾ c. gegen 6.02¼ c. in dem gleichen Zeitraum 1913. — Der Metallhütte A.-G. in Duisburg ist die Konzession zu der Errichtung einer zweiten Zinkhütte auf ihrem Grundstück Duisburg Manheim erteilt worden. Das neue Verfahren, welches bei dieser Neuanlage in Anwendung gebracht werden soll, bezieht sich nicht auf die Technik der Zinkgewinnung, sondern auf die Absaugung der Gase und Dämpfe. — Die Ausfuhr aus Deutschland betrug im ersten Semester dieses Jahres 47.125 Tonnen gegen 46.256 Tonnen im gleichen Zeitraum des Vorjahres, die Einfuhr 25.607 Tonnen gegen 26.929 Tonnen in 1913. Der Wert der Ausfuhr stellte sich im ersten Halbjahr dieses Jahres auf 22.736.000 Mark gegen 23.879.000 Mark in 1913, der der Einfuhr auf 11.935.000 Mark gegen 12.552.000 Mark. — Am Empfange aus Deutschland waren in den ersten sechs Monaten u. a. beteiligt in Tonnen à 1000 Kilogramm: Grossbritannien mit 19.412 (15.304), Österreich-Ungarn 11.111 (13.542), Russland 8846 (7458), Norwegen 3513 (4077), Schweden 1001 (1002), Belgien 826 (187), Japan 134 (249), Vereinigte Staaten von Amerika 50 (1496).

Magyar királyi államvasutak.

234956/914. sz.

Ftva.

Hirdetmény.

Rendkívüli forgalmi viszonyok következtében a vasuti üzletszabályzat 75. §. (3) 5. pontja és a vasuti árufuvarozásra vonatkozó berni nemzetközi egyezmény 14. cikkéhez tartozó végrehajtási határozmány 6. §. (3) 2. pontja alapján, kereskedelemügyi m. kir. miniszter urnak folyó évi augusztus hó 21-én 1310/B. sz. alatt kelt engedélyével folyó évi augusztus hó 23-tól kezdve visszavonásig az összes saját és a kezelésünk alatt álló vasuti vonalak valamennyi állomásán feladásra és kiszolgáltatásra kerülő, valamint ezen vonalak közül bármelyikét átmenetben érintő mindennemű gyorsárúkra és élő állatokra minden megkezdett 200 km. után hat (6); mindennemű teherárúkra minden megkezdett 400 km. után tizenégy (14) napi póthatáridőt állapítottunk meg.

Ezeket a póthatáridőket az érvényben levő fuvarozási határidőkön, valamint a díjszabásszerű állandó és a rendkívüli póthatáridőkön kívül úgy a magyar, osztrák és bosznia-hercegovinai, mint a nemzetközi forgalomban érvényesítjük.

Ezzel a hirdetménnyel a felügyeleti hatóság jóváhagyásával folyó évi július hó 27-én 218054/1914. és július hó 30-án 223028/1914. szám alatt hirdetett póthatáridőket egyidejűleg érvényen kívül helyezük.

Budapest, 1914. évi augusztus hó 21-én.

Az igazgatóság.

VALÓDI

PERSA SZÖNYEGEK

minden létező minőségben, színben és méretben.

≡ NAGY VÁLASZTÉK! ≡
OLCSÓ SZABOTT ÁRAK!

≡ TELEFON-SZÁM 140-64. ≡

POLGÁR HUGÓ ÉS EMIL
Budapest, V., Erzsébet-tér 18. (Sas-u. sarok).